

reslås der ikke tildelt genoptagelsesboet selvstændigt fradrag for mellemprioriteten efter § 30, stk. 3. Dette gælder, uanset hvor lang mellemprioriteten måtte have været i det oprindelige bo, og uanset at genoptagelsesboet i et vist omfang skal beskattes af afdødes indtægt i mellemprioriteten, jf. § 81, stk. 2. Det maksimale fradrag, der kan overføres fra det genoptagne bo til genoptagelsesboet, er herefter det fulde bofradrag efter § 30, stk. 2, i det indkomstår, der er relevant for det genoptagne bo.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis det genoptagne bo ikke var skattepligtigt, men genoptagelsesboet er skattepligtigt, skal det genoptagne bo have mulighed for at optjene fuldt bofradrag efter § 30, stk. 2. Derimod gives der heller ikke i disse boer fradrag for mellemprioriteten efter § 30, stk. 3.

Til § 83

Bestemmelsen omhandler tilfælde, hvor det genoptagne bo oprindeligt er afsluttet ved, at den efterlevende ægtefælle har overtaget det efter en af bestemmelserne i § 58, stk. 1, eller stk. 2, 1. pkt.

Hvis det efterfølgende godtgøres, at man har forbigået en anden arving efter førstafdøde, kan dette efter omstændighederne betyde, at betingelserne for at udlevere boet efter § 58 ikke længere er til stede, og at den efterlevende ægtefælle må udrede dele af sin formue til den forbigåede arving. Boet er imidlertid rent faktisk overtaget efter § 58, og den efterlevende ægtefælle har været undergivet beskatning, også vedrørende afkast af det, der oprindeligt var afdødes formue, efter reglerne i kapitel 10.

Ligeledes kan fremkomsten af oversete, ikke prækluderede passiver efter boets udlevering til uskiftet bo betyde, at boet efter afdøde bliver insolvent, og at den efterlevende ægtefælle derfor ønsker at gøre brug af sin ret til at træde tilbage fra udleveringen, jf. herved arvelovens § 16, stk. 2, som affattet ved lov nr. 384 af 22. maj 1996.

Det foreslås, at der i disse tilfælde skal ske ophævelse af beskatningen efter kapitel 10 af den efterlevende ægtefælle, samtidig med, at genoptagelsesboet, der her omfatter hele det oprindeligt udleverede bo, undergives beskatning efter afsnit II, herunder eventuelt beskatning som insolvent efter konkurskattelovens regler, jf. § 52.

De foreslåede regler svarer til, hvad der antages at være gældende efter det nuværende regelsæt. Selv om reglerne i § 83 i praksis sjældent vil skulle finde anvendelse, findes det væsentligt af hensyn til den efterlevende ægtefælles retssikkerhed, at der indsættes en sådan regel.

Til afsnit VI, kapitel 15

Det foreslås i § 84, at reglerne om værdiansættelse, herunder reglerne om sagkyndige vurderinger og omvurderinger, der skal finde anvendelse på boopgørelser mv., skal være sammenfaldende for så vidt angår beregningen af boafgifter og boets skattemæssige forhold.

Hermed imødekommes det mindretal, der i tillægsbetænkningen til lovforslag nr. L 120 1995/96 (forslag til lov om skifte af dødsboer) præciserede, at dets støtte til forslaget bl.a. var betinget af, at »Skatteministeriet, når lovforslaget er vedtaget, vil tage initiativ til at ændre de skattemæssige regler vedrørende værdiansættelser, således at det i lovforslaget foreslåede enstrengede vurderingssystem indføres«.

Det foreslås endvidere, at de fælles regler herom placeres i boafgiftslovens § 12 fremfor i nærværende lov, idet værdiansættelsesproblemer kan være afgørende for afgiftsberegningen, herunder for spørgsmålet om afgiftspligt, i et meget stort antal små og mellemstore dødsboer, for hvilke det er åbenbart, at der vil blive tale om skattefritagelse efter dødsboskattelovens § 6.

Til afsnit VII

Afsnittet indeholder bestemmelser om selvangivelser, tillægsskat, hæftelse og proklama. Afsnittet er opdelt i kapitel 16 om selvangivelser, kapitel 17 om tillægsskat og efterbetaling og kapitel 18 om hæftelse mv.

Til kapitel 16, § 85

Reglerne om selvangivelsesproceduren foreslås tilpasset dødsboskattelovens øvrige regler.

Det foreslås i § 85 *stk. 1*, at et ikke skattefritaget dødsbo skal selvangive vedrørende bobeskatningsindkomsten. Dødsboer, der er skattefritaget efter § 6, skal derimod ikke selvangive. Da hele indkomsten i bobeskatningsperioden opgøres under ét, jf. forslaget til § 19, stk. 2, foreslås det, at der kun indgives én selvangivelse for hele perioden.

Selvangivelsespligten følger efter forslaget den almindelige selvangivelsespligt efter § 1, jf. § 2, i skattekонтроlloven. Dette indebærer bl.a., at skatteministerens efter indstilling fra Ligningsrådet fastsætter selvangivelseskravene. Dette er en ændring i forhold til gældende ret, hvorefter skatteministeren uden Ligningsrådets medvirken fastsætter disse krav. Skatteministeren kan i den forbindelse efter indstilling fra Ligningsrådet bestemme, at selvangivelsespligten i særlige tilfælde kan opfyldes på en særlig enkel måde, f.eks. ved en erklæring om, at boet ikke